تمرین سری دوم درس هوش محاسباتی

کورش تقی پور پاسدار 400521207 ۱۸ آبان ۱۴۰۳

فهرست مطالب

۲																									ل	اوا	وال	···	١
۲																								8	خش ۱	ب	١.	١	
۲																								ł	خش (ب	۲.	١	
۲																								(خش :	ب	٣.	١	
۲																						إيا	مز		١.٣.	١			
۲																					ب	ایہ	مع		۲.٣.	١			
۲																								Ċ	خش ا	ب	۴.	١	
۲																 			Re	eL	U		تاب		1.4.	١			
٣																	,	Si	gn	10	id	<u> </u>	تاب		۲.۴.	١			
٣																			Γ	ar	ıh	ع .	تاب		٣.۴.	١			
۴																							تابِ		4.4.	١			
۴																									٩	دو	وال	w	۲
۴																									وم	سر	وال	···	٣
٧																									هارم	_	ے ال	···	۴
٩																								8	ه کرا خش ۱	ت	٦.	۴	
٩																									ں . خش (•	۲.	_	
٩																									خش : خش :		٣.		
١.																									دش خش ا				
١.																										. دن	۔ ال		۵

١ سوال اول

۱.۱ بخش a

در شبکههای MLP که توابع فعالسازی ندارند، ساختار شبکه بصورت چند لایه خطی متصل به هم میباشد که از نظر ریاضی اثبات می شود چند لایه خطی پشت سر هم، مانند یک لایه خطی عمل می کنند و به عبارت دیگر، یک شبکه با چند لایه خطی پشت سر هم و بدون تابع فعالسازی، مانند یک شبکه با تنها یک لایه خطی عمل می کند و تنها قادر به جداسازی خطی میباشد. درحالی که وجود توابع فعالسازی (مانند ReLU, tanh, sigmoid) سبب غیرخطی شدن تابع شبکه شده و شبکه را پیچیده تر می کند.

b بخش ۲.۱

هر تابع غیرخطی نمیتواند به عنوان تابع فعالسازی مورد استفاده قرار بگیرد. در انتخاب تابع فعالسازی باید به نکاتی توجه داشته باشیم:

مشتق پذیری: درصورتی که تابع فعالسازی مشتق پذیر نباشد نمی توان از آن در روشهای بهینه سازی مبتنی بر Back مشتق پذیری الله Propagation استفاده کرد.

محدودیت دامنه: برخی توابع مانندSigmoid یا tanh خروجی را به یک بازه محدود می کنند که به پایداری شبکه کمک می کند.

پیشگیری از محو شدن گرادیان: برخی توابع فعالسازی مانند ReLU بدلیل ویژگیهای خود از مشکل محو شدن گرادیان جلوگیری کرده و به یادگیری کمک می کنند.

c بخش ۳.۱

۱.۳.۱ مزایا

افزودن لایههای بیشتر سبب پیچیده تر شدن مدل و در نتیجه، توانایی بیشتر آن در تشخیص الگوهای پیچیده تر و استفاده آن در مسائل دشوارتر باشد. همچنین در ابتدا، یکی از راهکارهای پیچیده تر کردن مدل، عریض تر کردن لایهها بود. افزایش لایهها بر این راهکار غلبه کرده و سبب شده تا همزمان با افزایش کمتر مقدار نورونها نسبت به راهکار دیگر و کاهش هزینههای محاسباتی و حافظهای، مدلی با قدرت بهتر ارائه دهد.

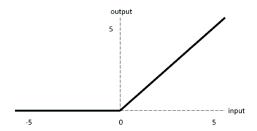
۲.۳.۱ معایب

افزودن لایههای بیشتر سبب افزایش تعداد نورونها و همچنین افزایش هزینه محاسباتی و حافظهای مدل می شود. از طرفی، مدل پیچیده تر شده و نیاز به مجموعه داده بیشتری برای آموزش بهتر است. همچنین با پیچیده تر شدن مدل، احتمال Gradient Vanishing، احتمال مدل افزایش می یابد و نیاز به ارائه راهکار برای جلوگیری از آن هستیم. همچنین بدلیل وقوع Gradient Vanishing، احتمال آموزش دیرتر و کندتر نورونهای لایههای ابتدایی تر هستیم. همچنین تنظیم پارامترهای شبکههای عمیق تر پیچیره تر بوده و نیازمند آزمایش و تجربه بیشتری هستیم.

4.۱ بخش d

۱.۴.۱ تابع ReLU

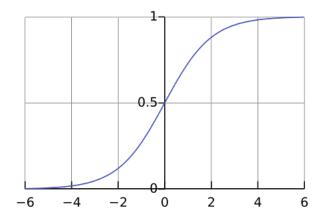
فرمول این تابع بصورت ReLU(x) = max(0,x) میباشد و نمودار آن بصورت زیر است.

از مزایای آن میتوان به محاسبات ساده و سریع آن اشاره کرد. همچنین به دلیل مشتق ثابت در نواحی مثبت، از ناپدید شدن گرادیان در لایههای عمیقتر پیشگیری میکند و سبب یادگیری بهتر مدل میشود. از معایب آن میتوان به مشتق صفر در نواحی منفی اشاره کرد و همچنین اینکه خروجی آن بدون محدودیت بوده و میتواند مقادیر بسیار بزرگ را خروجی دهد.

۲.۴.۱ تابع Sigmoid

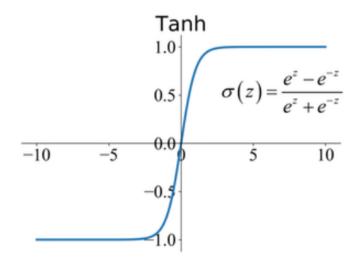
فرمول این تابع بصورت $\frac{1}{1+e^{-x}}$ میباشد و نمودار آن بصورت زیر میباشد.

از مزایای آن میتوان به خروجی محدود آن (در بازه ۰ و ۱) اشاره کرد و همچنین برای دستهبندی دوتایی (Binary) در Classification) مناسب میباشد.از معایب آن نیز به محاسبات پیچیده تر آن نسبت به ReLU ، کوچک شدن گرادیان در نواحی اشباع اشاره کرد.

۳.۴.۱ تابع Tanh

فرمول این تابع بصورت زیر میباشد و نمودار آن بصورت زیر میباشد. فرمول این تابع بصورت زیر میباشد.

از مزایای آن میتوان به محدود بودن خروجیها اشاره کرد (بین ۱ و ۱۰) و همچنین خروجی ها بصورت متقارن حول صفر تعیین میشوند. از معایب آن نیز مشابه Sigmoid به پیچیده تر بودن محاسبات نسبت به ReLU و همچنین ناپدید شدن گرادیان در نواحی اشباع اشاره کرد.

۴.۴.۱ تابع Softmax

فرمول این تابع بصورت $\frac{e_x^x}{\sum_{i=1}^n e_i^x}$ میباشد. از مزایای آن میتوان به محدود کردن خروجی به بازه ۰ تا ۱ اشاره کرد و همچنین برای دسته بندی چندکلاسه (Multiclass Classification) مناسب است. از معایب آن نیز محاسبات بیشتر نسبت به سایر توابع و همچنین حساسیت نسبت به مقادیر بزرگ میتوان گفت.

٢ سوال دوم

تابع ReLU بدلیل صفر کردن مقادیر منفی میتواند سبب از دست رفتن اطلاعات مهمی برای بروزرسانی شبکه شود و ممکن است که به گرادیانهای مرده سبب شود که در آن نورونها دیگر بروزرسانی نشده و فرایند آموزش متوقف می گردد. همچنین بدلیل استفاده همزمان از ReLU و Sigmoid میتواند شبکه را به شدت غیرخطی کرده و همگرایی را دشوار سازد. همچنین آستانه ۵۰۰ میتواند سبب تصمیم گیری های نادرست شود و به عنوان مثال، هر دو خروجی ۱۰۰ و ۴۹۰ را به عنوان کلاس صفر خروجی دهد درحالی که تفاوت زیادی بین آنها وجود دارد.

٣ سوال سوم

در ابتدا فرمولهای هریک از نورونها بصورت زیر نوشته می شود:

$$h_j = \sum_{i=1}^n x_i w_{ij} \tag{1}$$

$$y_j = \sum_{i=1}^m h_i w_{ij} \tag{Y}$$

$$Sigmoid = \frac{1}{1 + e^{-x}} \tag{7}$$

در ابتدا forward feed حساب مي شود.

$$input1: h_1 = Sigmoid(3 \times 6 + 1 \times -6) = 0.99$$
 (*)

$$h_2 = Sigmoid(3 \times -3 + 1 \times 5) = 0.01 \tag{2}$$

$$y_1 = Sigmoid(h_1 \times 1 + h_2 \times 0.25) = 0.73$$
 (9)

$$y_2 = Sigmoid(h_1 \times -2 + h_2 \times 2) = 0.27$$
 (V)

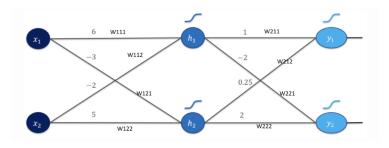
$$input2: h_1 = Sigmoid(-1 \times 6 + 4 \times -2) = 0.01$$
 (A)

$$h_2 = Sigmoid(-1 \times -3 + 4 \times 5) = 0.99$$
 (4)

$$y_1 = Sigmoid(h_1 \times 1 + h_2 \times 0.25) = 0.56$$
 (1.)

$$y_2 = Sigmoid(h_1 \times -2 + h_2 \times 2) = 0.88$$
 (11)

حال به محاسبه Backpropagation میپردازیم. در ابتدا، وزنها را مطابق با شکل زیر نام گذاری می کنیم.

حال مراحل محاسبه آموزش وزنها به صورت زیر است. همچنین نرخ آموزش بدلیل عدم ذکر در صورت سوال برابر با 0.1 درنظر گرفته می شود. در ابتدا حالت کلی فرمول ها بیان می شود سپس به محاسبه گرادیان ها می پردازیم.

$$\begin{array}{lll} \Delta W_{2**} & = & lr \times Sigmoid \times (1 - Sigmoid) \times (d - y) \times h \\ \Delta W_{1**} & = & lr \times ((d_1 - y_1) \times Sigmoid \times (1 - Sigmoid) \times W_{2**} \\ & + & (d_0 - y_0) \times Sigmoid \times (1 - Sigmoid) \times W_{2**}) \times h \end{array}$$

$$\begin{array}{lll} input1: \Delta W_{211} &= 0.1\times0.73\times0.27\times(1-0.73)\times0.99 = 5.26\times10^{-3} \\ \Delta W_{212} &= 0.1\times0.73\times0.27\times(1-0.73)\times0.01 = 5.32\times10^{-5} \\ \Delta W_{221} &= 0.1\times0.27\times0.73\times(0-0.27)\times0.99 = -5.26\times10^{-3} \\ \Delta W_{222} &= 0.1\times0.27\times0.73\times(0-0.27)\times0.01 = -5.32\times10^{-5} \\ \Delta W_{211} &= 0.1\times(((1-0.73)\times0.73\times0.27\times1+(0-0.27)\times0.27\times0.73\times-2) \\ \times 0.99\times0.01\times3) = 4.74\times10^{-4} \\ \Delta W_{112} &= 0.1\times(((1-0.73)\times0.73\times0.27\times1+(0-0.27)\times0.27\times0.73\times-2) \\ \times 0.99\times0.01\times3) = 4.74\times10^{-4} \\ \Delta W_{122} &= 0.1\times(((1-0.73)\times0.73\times0.27\times0.25+(0-0.27)\times0.27\times0.73\times-2) \\ \times 0.99\times0.01\times1) = 1.58\times10^{-4} \\ \Delta W_{121} &= 0.1\times(((1-0.73)\times0.73\times0.27\times0.25+(0-0.27)\times0.27\times0.73\times2) \\ \times 0.01\times0.99\times3) = -2.76\times10^{-4} \\ \Delta W_{122} &= 0.1\times(((1-0.73)\times0.73\times0.27\times0.25+(0-0.27)\times0.27\times0.73\times2) \\ \times 0.01\times0.99\times3) = -2.76\times10^{-4} \\ \Delta W_{122} &= 0.1\times(((1-0.73)\times0.73\times0.27\times0.25+(0-0.27)\times0.27\times0.73\times2) \\ \times 0.01\times0.99\times1) = 9.21\times10^{-5} \\ input2: \Delta W_{211} &= 0.1\times0.56\times0.44\times(0-0.56)\times0.01 = -1.37\times10^{-4} \\ \Delta W_{212} &= 0.1\times0.56\times0.44\times(0-0.56)\times0.01 = -1.36\times10^{-2} \\ \Delta W_{221} &= 0.1\times0.56\times0.44\times(0-0.56)\times0.01 = 1.26\times10^{-5} \\ \Delta W_{222} &= 0.1\times0.88\times0.12\times(1-0.88)\times0.01 = 1.26\times10^{-5} \\ \Delta W_{222} &= 0.1\times0.88\times0.12\times(1-0.88)\times0.99 = 1.25\times10^{-3} \\ \Delta W_{111} &= 0.1\times(((0-0.56)\times0.56\times0.44\times1+(1-0.88)\times0.88\times0.12\times-2) \\ \times 0.99\times0.01\times-1) = 1.61\times10^{-4} \\ \Delta W_{112} &= 0.1\times(((0-0.56)\times0.56\times0.44\times1+(1-0.88)\times0.88\times0.12\times-2) \\ \times 0.99\times0.01\times-1) = 9.06\times10^{-6} \\ \Delta W_{121} &= 0.1\times(((0-0.56)\times0.56\times0.44\times0.25+(1-0.88)\times0.88\times0.12\times2) \\ \times 0.99\times0.01\times-1) = 9.06\times10^{-6} \\ \Delta W_{122} &= 0.1\times(((0-0.56)\times0.56\times0.44\times0.25+(1-0.88)\times0.88\times0.12\times2) \\ \times 0.99\times0.01\times-1) = 9.06\times10^{-6} \\ \Delta W_{122} &= 0.1\times(((0-0.56)\times0.56\times0.44\times0.25+(1-0.88)\times0.88\times0.12\times2) \\ \times 0.99\times0.01\times-1) = 9.06\times10^{-6} \\ \Delta W_{122} &= 0.1\times((0.0.56)\times0.56\times0.44\times0.25+(1-0.88)\times0.88\times0.12\times2) \\ \times 0.99\times0.01\times-1) = 9.06\times10^{-6} \\ \Delta W_{121} &= 0.1\times((0.0.56)\times0.56\times0.44\times0.25+(1-0.88)\times0.88\times0.12\times2) \\ \times 0.99\times0.01\times-1) = 9.06\times10^{-6} \\ \Delta W_{122} &= 0.1\times((0.0.56)\times0.56\times0.44\times0.25+(1-0.88)\times0.88\times0.12\times2) \\ \times 0.99\times0.01\times-1) = 9.06\times10^{-6} \\ \Delta W_{121} &= 0.1\times((0.0.56)\times0.56\times0.44\times0.25+(1-0.88)\times0.88\times0.12\times2) \\ \times 0.99\times0.01\times-1) = 9.06\times10^{-6} \\ \Delta W_{121}$$

۲ سوال چهارم

در ابتدا بخشهای تکمیل شده شرح داده میشوند. قابل به ذکر است که به دلیل اینکه بسیاری از این توابع تنها پیادهسازی فرمولهای ریاضیاتی آنها است و نکته خاصی در آنها وجود ندارد از توضیح صرف نظر شده و تنها تصاویر تکمیل شده آنها آورده می شود. همچنین فایل Jupyter تکمیل شده آن در پوشه زیپ قرار دارد.

```
def sigmoid(x, deriv=false):
    """
    Args:
    xi A numpy array of any shape
    deriv: True or False. determines if we want the deriv
    Returns:
    sig out: A numpy array of the same shape as x.
        Basically sigmoid function or its derivative applie
    ""
    x_shape = x.shape
    if deriv:
        sig = 1 / (!+np.exp(-x))
        return sig * (!- sig)
    else:
        return 1 / (!+np.exp(-x))
    return sig out
```

(ب) تابع Sigmoid

(آ) تابع ReLU

feed forward (ج) تابع

```
[ ] def softmax(y_hat):
    """
    Apply softmax to the inputs
Args:
    y_hat: A numpy array of shape (b, out_dim) where b is the batch size and out_dim is the out
Returns:
    soft_out: A numpy array of shape (b, out_dim)
    """
    batch_size = y_hat.shape[0]
    exp_sums = np.sum(np.exp(y_hat), axis=1)
    soft_out = np.array([np.exp(y_hat[i]) / exp_sums[i] for i in range(batch_size)])
    return soft_out
```

(د) تابع Softmax

```
gradients = []

### get the output of the network

y_hat = mlp.activations[-1]

num_layers = len(mlp.parameters)

### compute gradient of the loss with respect to network output

g = loss_function(y, y_hat, return_grad=True)

#### You'll need the input in the last step of backprop so let's make a new l

activations = [x] + mlp.activations

for i in reversed(range(num_layers)):

act_func_grad = mlp.act_funcs[i](mlp.weighted_ins[i], deriv=True)

ds = np.mlt[ip](g, act_func_grad]

de = np.dot(activations[i].Tr, ds)

db = np.sun(ds, xais=0)

gradients_append("\"." dw, "\"): db))

g = np.dot(ds, mlp.parameters[i]["\"].T)

gradients.reverse()

return gradients
```

```
[ ] def_categorical_cross_entropy(y, y_soft):
    """
    Compute the categorical cross entropy loss
    Args:
        y: A numpy array of shape (b, out_dim). Target labels of network.
        y_soft: A numpy array of shape (b, out_dim). Output of the softmax activatio
    Returns:
    loss: A scaler of type float. Average loss over a batch.
    Hint: Use np.mean to compute average loss of a batch
    """
    softmax_log = np.log(y_soft)
    loss = np.mean(-np.sum(np.multiply(softmax_log,y),axis=1))
    return loss
```

(و) تابع Back Propagation

(ه) تابع Categorical Cross Entropy

```
mlp = MLP(x_train.shape[-1])

w1 = np.random.random(size=(mlp.input_dim, 4))
b1 = np.random.random(size=(4,))
layer_1 = {'w' : w1, 'b':b1}
w2 = np.random.random(size=(4, 10))
b2 = np.random.random(size=(10,))
layer_2 = {'w' : w2, 'b':b2}
mlp.parameters.append(layer_1)
mlp.parameters.append(layer_2)
mlp.act_funcs.append(relu)
mlp.act_funcs.append(linear)
```

```
def step(self, parameters, grads):

Perform a gradient descent step
Args:
parameters: A list of dictionaries ('w': weights , 'b': bias). MLP's grads: A list of dictionaries ('w': dw, 'b': db). gradient of MLP's p.

Returns:
Updated_parameters: A list of dictionaries ('w': weights , 'b': bias)

""

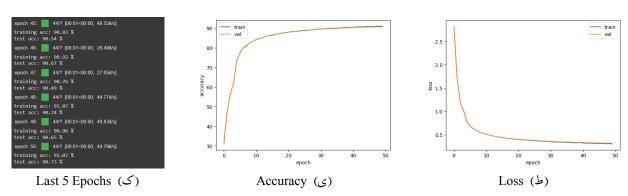
Updated_parameters: []
layer_num = len(parameters)

for layer in range(layer_num):
    updated_w = parameters[layer]["w"] - self.lr * grads[layer]["w"]
    updated_b = parameters[layer]["b"] - self.lr * grads[layer]["b"]
    Updated_parameters.append(("w": updated_w, "b": updated_b))

return Updated_parameters
```

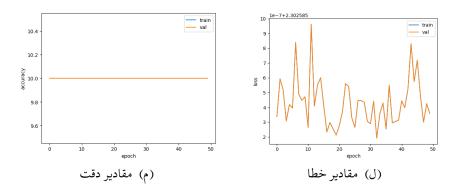
(ح) تعریف مدل MLP

در ادامه میزان خطا، دقت و epoch ۵ آخر را نمایش میدهیم.

۱.۴ بخش a

در ابتدای کار، بجای مقداردهی رندوم وزنها، آنها را با صفر مقداردهی کردیم و نمودار خطا و دقت را بدست آوردیم.

همانگونه که مشاهده میشود، با وزندهی وزنها با صفر، تمام لایهها متقارن شده و خروجی لایهها و مشتق بهطورکلی صفر شده و فرآیند آموزش متوقف میشود.

۲.۴ بخش b

در الگوریتمهای گرادیان کاهشی، گرادیان لزوما کاهش نمییابد زیرا ممکن است براثر زیاد بودن نرخ یادگیری، مدل از یک مینیمم محلی یا کلی عبور کرده یا به اصطلاح پرش کرده و به مقدار خطای بیشتری برسد که دراینصورت گرادیان بدلیل خطای بیشتر مدل در محل جدید نه تنها کاهش نیافته که افزایش نیز یافته است. این افزایش گرادیان هم میتواند خوب باشد (مثلا از مینیمم محلی عبور کرده و به مینیمم جهانی برسد) و هم بد باشد (در یک نقطه مناسب نتواند به مینیمم برسد و در اطراف آن پرش کند).

۳.۴ بخش

Overfit : در اینحالت مدل دادههای آموزشی را به خوبی یاد می گیرد ولی در دادههای تست عملکرد ضعیفی دارد. به عبارتی مدل به جزئیات و نویزهای دادههای آموزشی بیش از حد حساس شده است. برای رفع این مشکل میتوان از راهکارهایی مانند کاهش پیچیدگی مدل، استفاده از Drop out برای جلوگیری از وابستگی مدل به برخی نورونهای خاص، استفاده از دادههای بیشتر یا افزایش تنوع دادهها بهره برد.

Underfit : در اینحالت مدل نتوانسته دادههای آموزشی را به خوبی یاد بگیرد و در دادههای تست نیز عملکرد ضعیفی دارد. به عبارت دیگر مدل به قدر کافی پیچیده نیست تا الگوهای موجود در دادهها را یاد بگیرد. برای رفع این مشکل میتوان از پیچیدهتر کردن مدل (افزایش تعداد لایهها و نورونها)، استفاده از توابع فعالسازی پیچیدهتر، افزایش تعداد epoch ها استفاده کرد.

۴.۴ بخش d

با بررسی نمودار Loss نهایی درمی یابیم که به دلیل آنکه مقدار loss برای آموزش و تست تقریبا برابر بوده و مدل به دقت بالای / ۹۰ دست یافته پس می توان گفت که مدل درحالت fit بوده و فرآیند آموزش به خوبی پیش رفته است.

۵ سوال پنجم

در ابتدا کد نوشته شده برای این سوال شرح داده می شود. همچنین فایل Jupyter این سوال در پوشه زیپ شده قرار دارد. در ابتدا دیتاست Fashion MNIST لود می شود و ۸ تصویر رندوم از این دیتاست نمایش داده می شود.

(ن) کد مربوط به لود کردن دیتاست و نمایش چند نمونه

(س) چند نمونه از دیتاست Fashion MNIST

Layer (type)	Output Shape	Param #
flatten (Flatten)	(None, 784)	Θ
dense (Dense)		
dense_1 (Dense)	(None, 64)	
dense_2 (Dense)	(None, 64)	
dense_3 (Dense)	(None, 32)	
dense_4 (Dense)	(None, 10)	
Total params: 33,802 (132.04 KB) Trainable params: 33,802 (132.04 KB) Non-trainable params: 0 (0.00 B)		

(ف) ویژگیهای مدل

(ع) تعریف مدل عمیق و ترسیم پارامترهای مدل در هر لایه

سپس به آموزش مدل میپردازیم.

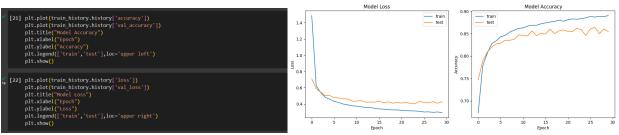
```
[7] batch_size = 128
epochs = 30

model.compile(loss="categorical_crossentropy", optimizer="adam", metrics=["accuracy"])

train_history = model.fit(x_train, y_train, batch_size=batch_size, epochs=epochs, validation_data=(x_test, y_test))
```

در اینجا نتیجهی epoch ۵ آخر نمایش داده شده است.

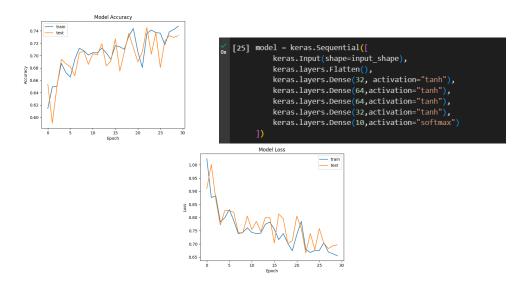
در این بخش نیز نتیجهی نهایی نمایش داده میشود.

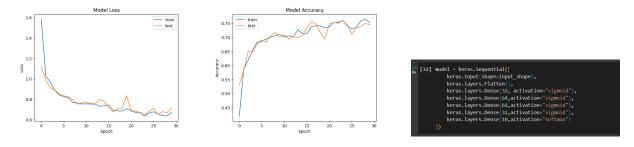
(ص) نمودار دقت مدل در هر epoch(ق) نمودار خطای مدل در هر epoch (ر) کد مربوط به این بخش

با توجه به نمودار دقت و ضرر برای آموزش و تست، فاصله بین این دو نمودار مقدار خوب و قابل قبولی است و فاصله ی کم آنها نشان دهنده عدم رخداد overfitting است.

حال در ادامه تابع فعالسازی ReLU با تابع فعالسازی Tanh جایگزین می شود.

همانطور که مشاهده میشود، مدل علاوه بر کاهش دقت هم در آموزش و هم تست، در این حالت رفتارهای ناپایدارتری نیز نشان میدهد. در ادامه بجای تابع فعالسازی ReLU از تابع فعالسازی Sigmoid استفاده میشود.

طبق مشاهدات، مدل در این حالت بیشتر پایدار بوده ولی سرعت آموزش آن کاهش یافته است که دلیل آن مقدار کم مشتق تابع Sigmoid میباشد.